

in podkajalo, da je bilo strah in groza. Marsikateri potnik se je protivil ter se prav robato pridušal ali vsaj tiho klel, ko je moral svoje reči, vse eno, so-li bile lepe, umazane ali raztrgane, kakor na prodajo razkladati in tudi sam sebe „podkaditi“ pustiti. Meni tega se ve, da ni bilo treba, a čakalo me je nekaj enakega ali še hujega v Zadru. — Vlak že hiti proti Reki. Nek sopotnik, ki je bil svojo obitelj v Postojno spremil, pravil mi je, da je iz Reke vse, kar je le moglo, pobegnilo in da je Reka kakor izumrla. Jaz za-se se kolere pač nisem preveč bal, saj vemo, da smo v božjih rokah, toraj je strah odveč in je le previdnost, kakor pri vseh hvaležljivih boleznih, tudi pri tej na svojem mestu, a vendar me je pretreslo gledajočega predmestje, kjer je ta grozna morilka posebno razsajala in svoje žrtve zahtevala, kajti v njem je vladala grobna tišina. Sicer mi je pa pogled na morje pregnal vse te in enake misli ter sem obračal vso pozornost na morje, o kojem sem že v svojih mladih letih sanjarij ter si ga v svoji domišljiji kaj živo predstavljal, se ve vse to samo v minijaturi. Sedaj pa sem gledal široko morsk planjavo pred seboj, na koji plava brezštevilno parobrotov, večjih in manjših ladij na jadra brodov in čolnov na vesla. Tu se mrgoli, en parobrod odhaja, drug prihaja, z enega se izkreuje, v drugega dovažja itd. Priznati moram in kdo bi tajil, da upljava morje nekako tajenstveno na človeka, posebno, ako ga gleda prvokrat v njegovi neizmernosti in mogočnosti. Da, nekaj mogočnega, velečastnega ima morje, izlasti, ako se njega valovi, od viharja razburjeni, visoko vzpenjajo ter velike ladije kakor orehove luščine premetujejo. V Reki bil sem sicer poldrugi dan, a radi kolere nesem mogel nikam. Zato sem nestrpno pričakoval trenutka, da odrinem dalje, izlasti ker sem bil že sit neprestanega ropotanja vozov, ki od- in privražajo noč in dan blago od in do ladij — stanoval sem namreč v hotelu našega rojaka Gorjupa „Evrópa“, ki je tik ob morji in je z vsem „komfortom“ oskrbljeno. Hitel sem toraj radostno parohod, da me ponese v namenjeni kraj. Evo parobrod „Psyche“, ki ima v malih trenutkih odpluti proti Dalmaciji. Nekako plah stopal sem na ladjo, češ: ali jej smem zaupati svoje življenje! Pol ure pozneje korakal sem pa že prav široko po krovu odhajajoče ladije — bojznost me je bila namreč že zapustila, ker ogledavši si ladijo, prepričal sem se, da je še čisto nova, toraj trdna in sposobna tudi za boj z razskačenimi morskimi silami — ter nekako oduševljen poslušal šumenje in bučanje morskih valov, o kojih sem poslušal tako rad prepevati:

„Buči, buči, morje adrijansko,
Nekdaj bilo si slovansko“.

(Dalje prih.)

Smešnica 32 „Oče“, vpraša tujec kmeta, „oče ali je resnica, da postane pri Vas človek še le v 40. letu pameten?“ „Resnica“, odgovori kmet, „resnica je to. V trenutji, ko stopi pri nas človek v svoje 40. leto, zažvižga, pa je: če pa zamudi to trenutje, potlej, gospod, ne zamerite, ostane pa, kakor Vi, vse življenje svoje.“

Razne stvari.

(V meščenje.) Prihodnjo nedeljo se vrši v Solnogradu slovesno vmeščenje novega knezo-nadžkofa in so naš mil. knezoškof, dr. Mihael Napotnik, že včeraj se odpeljali tje, da se vdeležijo te slovesnosti ter se vrnejo, kakor se sliši, še le proti koncu prihodnjega tedna domov.

(Imenovanje.) Naš rojak, g. Jože Šuman, ravnatelj na c. kr. gimnaziji v Ljubljani, je postal c. kr. deželni nadzornik za srednje in ljudske šole na Kranjskem.

(Nameščenje.) Velečastiti gosp. Karol Hribovšek, kn. šk. duh. svetovalec, špirituval in začasni ravnatelj v duhovnišči v Mariboru, dobil je mesto korarja stolne cerkve v Mariboru.

(„Slov. pevsko društvo“.) V nedeljo ima slov. pevsko društvo ob 10. uri dopoldne glavno pevsko vajo v čitalnici v Mariboru; ob 12. uri je istotamkaj veliko zborovanje tega društva, ob 1. uri popoldne je skupni obed na vrtu gostilne „Gambrinushalle“ in svira pri njem godba. Ob 5. uri potem pa je velik koncert na istem vrtu. H koncertu more priti le ud društva ali če koga ud društva vvede. Po koncertu je prosta zabava, petje in godba.

(Okr. zastop.) V Središči so izvoljeni v okr. zastop Ormoški ti-le gg.: J. Sanjkovič, J. Kolarič, J. Kočevar, M. Robič, dr. Spešič in J. Sinko.

(Odlikovanje.) Veleč. gosp. dr. Jos. Muršec, kn. šk. lav. konsistorijalni svetovalec in profesor višje realke v pokoji, je obhajal dne 1. avgusta svojo biserno sv. mašo na tihem v cerkvi čč. oo minoritov v Gradci. Mil. knezoškof sekovski so ga imenovali v tej priliki kn. šk. konsist. svetovalecem, slov. ljudstvo pa želi čestitljivemu rodoljubu: mnogaja leta!

(Posojilnica) v Šoštanjih ima izvanredni občni zbor v sredo, dne 13. t. m. ob 4. uri popoldne. Dnevni red: Nakup posestva v smislu § 41 druž. pravil. Ko bi pa k temu občnemu zboru ne prišlo dovoljno število udov, bode drugi občni zbor ravnostaisti dan ob 5. uri, pri katerem se bode sklepalo brez ozira na število navzočih udov. Načelništvo.

(Okolica celjska.) Po skoraj triletnji borbi, ko so narodni naši voditelji prevrgli volitev v II. razredu, in pripomogli nam do zmage, izvršila se je včeraj v sredo, dne 6. avg. volitev župana in občinskih svetovalecev. Nemškutariji so skušali še vsaj na nekoliko časa

se obdržati na krmilu s tem, da se je prejšnji župan Anton Mravljak držal krčevito svojega županovega stola, kakor bi bil zanj tako, da ni hotel odstopiti. Ko to ni nič več pomagalo, izstopili so kolovodje nemškutarske stranke iz odbora. To je bilo najpametneje, kar so še kedaj storili. Za župana je izvoljen v obče priljubljen, posestnik iz zgornje Hudinje, Matevž Glinšek, za svetovalce pa g. Janez Zupanc iz Gaberja, Franc Lipovšek iz Medloga, Jože Jezernik, po domače Grenadir, iz Polul in Matevž Cocej iz Dobrove. Tako ima naša občina sedaj prvokrat vrlega narodnega župana in same slovenske korenjake za svetovalce. Hvala in slava vsem, ki so k temu pripomogli!

(Dar.) Pri rešitvi č. g. župnika Jakoba Krušiča v Št. Andražu pri Velenji, nabrali so navzoči gg. duhovniki 25 fl. za kat. podp. društvo v Celji, za kar se jim društveni odbor srčno zahvaljuje. Društveni odbor.

(Izpred sodnije.) Pri c. kr. okrožni sodnji v Celji je bil obdolžen J. Kolar, bivši obč. predstojnik v Stopercah, da je več denarja iz obč. dohodkov za-se porabil ter jih vse eno še na račun občine postavil. Porotniki so pa sedaj izpoznali, da ni kriv le-te goljufije.

(Sejem.) Na sejmu v Št. Lenartu v slov. goricah dne 2. avgusta je bilo 591 volov, 434 krav in 536 telet. Do dve tretjini se je živine prodalo, toda cena je brž padla živini, to pa najbolj zato, ker je bilo doslej slabo upanje za otavo.

(Domoljubje.) Mestni zastop v Celji ne mara dati kake svote za darilo najboljšemu vinorejcu ali pa konjerejcu pri dež. razstavi v Gradci. Tako dela mestni zastop, ki se mu ne mili denarja, kedar gre za prusački „šulverein“ in „südmark!“

(„Vežbovnik.“) Marljivi pisatelj o vojaških rečeh, g. Andrej Komel pl. Sočebran, c. in kr. major v pokoju, je poslovenil in založil „vežbovnik“ za ces. in kr. peš-čete. Zvezček stane le 20 kr. in služi lahko mladim vojakom prav dobro.

(Utonil) je dne 29. julija financar J. Učnik v Dravi pri Ormoži. Mož je bil Dravo že enkrat preplaval in je hotel še plavati nazaj na breg, od koder je bil začel. V tem so ga pa moči zapustile in je h hrati izginil v valovih.

(Posojilnica v Mariboru) imela je meseca julija 1890 dohodkov 49.750 gld. 61 kr., stroškov 41.996 gold. 9 kr., toraj prometa: 91.746 gld. 70 kr.

(Zaplenjenje.) Zadnja štv. 63 „Südost. Post“ je bila od c. kr. okr. glavarstva zaplenjena zaradi necega dopisa „Od Drave“.

(V preiskavo) so djali v Lembergu J. Polajšerja, po domače Cesarja, ker je na sumu, da je svojo taščo umoril.

(Sadje.) Na Pohorji, v okolici Ribnice, sv. Antona, v Vuhredu itd. je letos sadno drevje izredno polno. Posebno veliko imajo jabelke in slive. Dobro bode torej, če se kupci za sadje obrnejo tudi na to stran Pohorja.

(Duhovniške spremembe.) Vlač. gosp. Lovro Potočnik, kn. šk. duh. svetovalec in dekan v Gornjemgradu, je dobil dekanijsko župnijo v Braslovcah in je župnija v Gornjemgradu razpisana do dne 12. septembra.

Loterijne številke:

Gradec 2. avgusta 1890:	31, 79, 16, 25, 35
Dunaj „ „	44, 84, 90, 53, 14

Sadno drevje

visokodebelnató, z najfinejšimi sortami požlahtnjeno, prav po nizki ceni je na prodaj do oktobra 1890 pri vodstvu sadjereje na Faalskem gradu pri Mariboru (Štajarsko.) 2-3

Veliko, lepo posestvo.

Podpisana naznanjava, da prodava za voljo naji visocih let svoje lepo in rodno posestvo v občini Morje pri Framu, ob veliki cesti, obsega okoli 30 oralov, 6 oralov vinograda, 8 oralov travnika, lesa, sadunosnik in troje poslopij, vsa v dobrem stanu. Pogoji plačila so lahki.

Morje, dne 27. jul. 1890.

1-4

Janez in Marija Frangež.

Velika žganjarija R. Wieser-ja v Hočah (Kötsch)

prideluje in razpošilja najboljšo in najcenejšo žganico. 9

Znamenit zaslužek,

ki vedno narašča in dolga leta traja, dobodo izarjene in zanesljive osebe (dosluženi žandarji imajo prednost), katere pridejo z ljudmi pogostoma v dotiko. Pisma pod naslovom: G. S. 1890 Graz poste restante. 15-25

Vsake vrste staronemške

lončene peči

belo, zeleno in rjavo steklene se dobijo po nizki ceni pri

Alojz Černe,

v Mozirji, Štajarsko.

4-10